

1975-01-09

AFSENDER

Knud Ferlov

MODTAGER

Sonja Ferlov Mancoba

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev.

Generel kommentar:

Salmeverset citeret i brevet er fra

N.F.S. Grundtvigs salme "O

kristelighed". Nr. 321 i Den Danske

Salmebog.

Afsendersted:

Rom

Modtagersted:

Paris

Omtalte personer:

Anne Marie

Bruno Hans Grausen

N. F. S. Grundtvig

Charles Péguy

Arkivplacering:

Ferlov Mancoba arkivet.

DOKUMENTINDHOLD

Knud Ferlov skriver til Sonja Ferlov Mancoba om et vers af Peguy, som spøger i hans tanker. Han håber, de vil komme til Rom og besøge ham, men tvivler på det. Han bliver afbrudt i sit brev af gæster og taber tråden. Brevet slutter med et digt af Grundtvig.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

1)

Via degli Artisti 38 Roma 9 jan / 1975
(Chez les sœurs de Bon Secours)

Allerkereste Sonya,

Je pense à votre Ario. Un vers de
Téjny chante dans ma mémoire, un
vers qui doit te plaire : C'est Dieu qui
parle à Ève. "Vous n'avez plus connu les
bois silencieux, gonflés d'une anguste présence
Vous n'avez plus connu dans la clarté des cieux - l'image
et le reflet d'une angade innocente."

Je suis chez les sœurs de Bon Secours. Un
ciel bleu, une vue splendide des souvenirs
heureux - et pourtant je suis victime
d'une inquiétude infatigable. J'ai une
grande nostalgie de vous trois. Venez bien-
tôt à Rome. La sœur Anne Marie dit qu'on
peut vous hospitez, si vous écrivez un
mois avant. Cela serait pour moi le bon-
heur. Mais probablement cela ne se fera
jamais. Ainsi de tous mes projets. Je suis
si fatigué, hélas si fatigué. Je cherche à
désister de mon moi. Mais qui'y arrive!
Et pourtant que sont mes soucis, mes idées?
Eux et eux tout le temps?

2) Her blev jeg afløst ved en Visit af
vor ambassadør og hans charmerende Kone
og senere er det gået med bevis af
vener, den ene efter den anden. Disse
Samtaler blev ganske forbrændt mit
Hoved, og bragt min Narkose med par
nuelpunkter. Derudover er jeg blevet grebet
af en rædsel for at skrive breve, hvorefter
måske kom det at sige noget om mig selv, der
ikke var sandt

Jeg vil da slutte med et digt af
Grundtvig, som daglig lyder i mit Hjerte

"O, Karlig med selv
Du rolige Nid til Kærlighedens elv;
O vær du vor Livs drik fra Jorden
og bliv
Voklevise liv"

Med Karlig Milken til dig selv. Er =
nisk og Waage

fra eders gamle Onkel

Konrad